

ת"פ 35471/11/15 - מדינת ישראל נגד הדרה מחמוד

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 35471-11-15 מדינת ישראל נ' מחמוד

בפני כב' השופטת ג'ויה סקפה שפירא

המאשימה מדינת ישראל

נגד

הנאשם הדרה מחמוד

ב"כ המאשימה: עו"ד רינת בן יעקב

ב"כ הנאשם: עו"ד עיסא אבולהווא

גזר דין

כללי

1. הנאשם הורשע, לאחר שמיעת ראיות, בעבירות ניסיון תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות לפי סעיפים 274(1) ו- 274(3) יחד עם סעיף 25 לחוק העונשין התשל"ז - 1977 והתפרעות, לפי סעיף 152 לחוק העונשין.
2. הנאשם היה מעורב באירוע התפרעות שאירע ביום 5.11.14. באותו מועד, סמוך לשעה 20:00, בצומת א-טור בירושלים התקהלו מספר אנשים שהפרו את הסדר הציבורי וידו אבנים לכיוון כוחות המשטרה שהיו במקום. הנאשם עמד בין המתפרעים, הרים אבן אחת וידה אותה ממרחק של כ- 50 מטר לעבר שוטר שנכח במקום.
3. לנוכח גילו הצעיר של הנאשם בעת ביצוע העבירות ועברו הנקי, הוריתי על הכנת תסקיר שירות מבחן בעניינו, הגם שלא הייתה חובה לקבל תסקיר כאמור.
4. תסקיר שירות מבחן שהוגש ביום 23.12.17 מלמד, כי הנאשם בן 25, מאורס מזה מספר חודשים, בוגר עשר שנות לימוד ועובד כאינסטלטור בחברה של אחיו, לאחר שעבד בעבר במספר מקומות שונים. לנאשם אין עבר פלילי והוא אינו מקבל כלל אחריות לביצוע העבירה, ומבטא עמדתו לפיה כלל לא היה מעורב באירוע התפרעות ולא בזריקת אבנים. משפחתו של הנאשם מודעת להליך המתנהל נגדו, תומכת בו ומאמינה לו. הנאשם הסביר כי מעולם לא השתתף באירועים מסוג זה וביטא עמדה המתנגדת להתנהגות אלימה ופורעת חוק. שירות המבחן התרשם כי העבירות בוצעו על רקע צורך בתחושת השתייכות שמצאה מענה בדמות השתתפות בהתפרעות וזריקת אבנים, ועל רקע גילו הצעיר ואישיות לא בשלה בעת ביצוע העבירות. במסגרת המלצת שירות המבחן נשקלו ההתרשמות בדבר נטייה של הנאשם להתנהגות החורגת מהנורמות התרבותיות, קשיים ביציבות במסגרות תעסוקתיות לאורך זמן, וחוסר בשלות, אי לקיחת אחריות על העבירות וקושי לגלות תובנה למניעים פנימיים לביצוען. מנגד נשקלו עובדת היותו של הנאשם צעיר, בעל תפיסת תפקיד מגובשת במסגרת המשפחתית, בעל מערכת תמיכה משמעותית, כוחות

חיוביים ורצון לניהול אורח חיים יצרני ונורמטיבי, כמו גם שיתוף פעולה עם שירות המבחן. אלה מהווים גורמי סיכוי לשיקום והימנעות מהתנהגות עבריינית נוספת. שירות המבחן התלבט ביחס להמלצתו, בשל חומרת העבירה אל מול העובדה כי מדובר במעורבות ראשונה של הנאשם בפלילים. בסופו של יום הומלץ להימנע מענישה מחמירה של מאסר בפועל, לנוכח גילו הצעיר של הנאשם וחשש מחשיפה לדפוסי עבריינות במסגרת מאסר, והמליץ לגזור על הנאשם מאסר בעבודות שירות ומאסר על תנאי.

5. ב"כ המאשימה הדגישה את חומרת העבירות, הערכים שנפגעו כתוצאה מביצוען, ביקשה לקבוע בעניינו של הנאשם מתחם עונש הולם שבין עשרה לעשרים ושימונה חודשי מאסר בפועל, ועתרה לגזור על הנאשם עונש מאסר בפועל המצוי בחלקו האמצעי של המתחם, מאסר מותנה וקנס. ב"כ המאשימה הבהירה, כי עמדתה ביחס לנאשם מקלה בהשוואה לאירועים דומים, בשל כך שהעבירה בוצעה טרם התפרצות גל הטרור במסגרתו חלה החמרה בענישה, ואולם טענה כי בכל זאת יש לתת את הדעת לתופעת יידוי האבנים ולצורך להילחם בה.

6. ב"כ הנאשם הדגיש את עברו הנקי של הנאשם, את העובדה כי מדובר באירוע ספונטני נקודתי שבמהלכו לא נגרם נזק לגוף או לרכוש, טען כי מדובר באדם צעיר בעל מערכת ערכים נורמטיבית, מפרנס עיקרי במשפחתו, הצפוי להינשא בעוד ארבעה חודשים, וטען כי נתוניו האישיים של הנאשם מצדיקים סטייה משמעותית לקולא מרמת הענישה הנוהגת. עוד טען ב"כ הנאשם, כי כתב האישום הוגש בחלוף כשנתיים מאז ביצוע העבירה, עובדה המקימה הגנה מן הצדק ומצדיקה אף היא סטייה לקולא מרמת הענישה הנוהגת.

קביעת מתחם העונש ההולם

7. העבירות שביצע הנאשם פוגעות בסדר הציבורי, בביטחון הציבור, בביטחונם של השוטרים וביכולתם לבצע את תפקידם, ויש בהן משום קריאת תיגר על ריבונות המדינה וגורמי האכיפה.

8. לא הוכח כי מעשיו של הנאשם תוכננו מראש, ועל כן יש להניח כי מעורבותו בעבירות הייתה ספונטאנית. לאחר מעשה הנאשם נמלט מן השוטרים שדלקו אחריו ותפסו אותו בתוך בנין.

9. המעשים בוצעו בשעת ערב, שעה שבה עדיין נוהגים אנשים להסתובב ברחובות, ועל כן היה בהם פוטנציאל גם לפגיעה בעוברי אורח.

מעשיו של הנאשם הסתכמו ביידוי אבן אחת, ממרחק של כחמישים מטרים מהשוטרים, ופוטנציאל הפגיעה של מעשה מסוים זה אמנם אינו גבוה, ובסופו של יום אף לא נגרם נזק לגוף או לרכוש. דא עקא, שהנאשם היה חלק מקבוצת מתפרעים, ואף אם תרומתו להתפרעות הסתכמה ביידוי אבן אחת, למעשיו אפקט סינרגטי, המעצים את הסכנה שנשקפה מהקבוצה כולה באותו אירוע. יתרה מכך, אירועי התפרעות דוגמת זה שבו נטל חלק הנאשם, יש בהם כדי לעודד אחרים ליזום ולהשתתף באירועים דומים.

10. מעשיו של הנאשם בוצעו בחודש נובמבר 2014. אמנם אין מדובר בגל הטרור וידידי האבנים האחרון ששטף את הארץ כולה ואת ירושלים בפרט, אך גם באותה תקופה, שלאחר מבצע "צוק איתן" חלה עליה תלולה בכמות אירועי ההתפרעות וידידי האבנים, וקשה לומר כי המעשים בוצעו בתקופה "רגועה".

11. לנוכח האמור לעיל, מידת הפגיעה של מעשיו של הנאשם בערכים המוגנים בינונית.

12. בחינת רמת הענישה הנוהגת מלמדת, כי ככלל, הוטלו עונשי מאסר בפועל גם על צעירים נטולי עבר פלילי, ואפילו קטינים שנטלו חלק באירועי התפרעות וניסיון תקיפת שוטרים מן הסוג שהנאשם היה מעורב בו. ראו למשל עפ"ג (ירושלים) 21523-08-14 **מדינת ישראל נ' עיסאם ענאטי** (14.10.15); עפ"ג (ירושלים) 43417-02-16 **מדינת ישראל נ' מהדי אבו רג'ב** (פורסם בנבו 20.3.16); עפ"ג (ירושלים) 3148-02-16 **מדינת ישראל נ' רמזי ג'הבה** (פורסם בנבו 24.2.16); עפ"ג (ירושלים) 30191-02-15 **מדינת ישראל נ' אמג'ד אגרוף** (פורסם בנבו 27.7.14); עפ"ג (ירושלים) 33781-01-15 **מדינת ישראל נ' אשרף עזאייזה** (19.4.15).

13. לנוכח האמור לעיל, מתחם העונש ההולם את מעשיו של הנאשם מתחיל בשבעה חודשי מאסר בפועל ומגיע עד שמונה- עשר חודשי מאסר בפועל ולצד עונשים נלווים של מאסר מותנה, ובמקרים המתאימים- גם קנס.

קביעת העונש המתאים לנאשם

14. הנאשם בן 25 ואזקוף לזכותו את העובדה כי אין לו הרשעות קודמות ואת התרשמות שירות המבחן כי הוא משתדל לנהל, ככלל, אורח חיים נורמטיבי וכי העבירות בוצעו על רקע חוסר בשלות רגשית בשל גילו הצעיר, 22 שנים, בעת ביצוען.

15. מובן כי לא ניתן לזקוף לחובת הנאשם את דרישתו לכך שתובאנה ראיות להוכחת אשמתו, ואולם מובן עוד, כי הוא לא זכאי להקלות שלהן זוכה מי שלוקח אחריות על מעשיו.

קבלת אחריות על המעשים והפנמת הפסול שבהם הן צעדים הכרחיים בדרך לשיקום, ומשעה שהנאשם אינו פוסע במשעול זה, לא ניתן כלל לשוח במושגי שיקום, לא כל שכן, כזה המצדיק סטייה לקולא ממתחם העונש ההולם.

16. חוסר הכרה בחומרתן של העבירות ובפסול שבמעשים, מחייב אף שקילת שיקולים של הרתעה אישית, אשר יקבלו ביטוי בתוך מתחם העונש ההולם. עם זאת, משקלם של שיקולים אלה במקרה דנן, מדוד, לנוכח העובדה, כי מאז ביצוע העבירה לא נפתחו לנאשם תיקים חדשים וכי הוא בעל כוחות ורצון לנהל אורח חיים נורמטיבי.

17. כתב האישום הוגש בחלוף שנה ממועד ביצוע העבירות, והמאשימה עמדה בלוחות הזמנים שנקבעו בהנחיותיה הפנימיות בעניין זה. עם זאת יש לתת משקל מסוים לחלוף הזמן, שנגרם שלא בעטיו של הנאשם, במהלכו, כאמור, לא נפתחו לו תיקים חדשים.

18. לנוכח האמור לעיל מצאתי למקם את עונשו של הנאשם בשליש התחתון של מתחם העונש ההולם אך לא בתחתית המתחם, ואני גוזרת עליו את העונשים הבאים:

א. עשרה חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו מיום 6.11.14-9.11.14.

ב. ארבעה חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו שלא יעבור עבירת אלימות נגד הגוף מסוג פשע.

ג. חודשיים מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו שלא יעבור עבירת אלימות נגד הגוף מסוג עוון או עבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו.

19. המזכירות תעביר העתק גזר הדין לשירות המבחן.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, כ"ב כסלו תשע"ח, 10 דצמבר 2017, בנוכחות הצדדים.